

mere emanerede Spindrullerings-Forordning for Hextugdommerne af 17de April 1836, og han vil da see, at baade Orlogs- og Handelsmarinens Interesser ere deri i langt høiere Grad varetagne, og ved Siden deraf er der ogsaa gjort Meget for de Børnepligtige. At der kan gjøres langt Mere for dem endnu, det har jeg indrømmet, og bestandigt stemt derfor under Forhandlingerne.

Sitten: Efterat den ærede Ordfører og den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) have indbegaaet den sidste ærede Tale med saa megen Tydelighed og Klarhed, har jeg meent, at det vilde være uønskbart at gaae videre ind paa denne Sag. Naar den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Røge) udtaler, at det søfarende Mandskab skulde stoppes i en heel Maaned, i Indkaldelsestiden nemlig, saa berøver dette paa en Misforstaaelse. Hvis den ærede Rigsdagsmand vil læse denne Paragraph igjennem, saaledes som den er redigeret, saa vil han finde, at der staaer, at Ministeriet skal foranstalte indrykket i de offentlige Tidender en Meddelelse om, hvilket befarent Mandskab der sandsynligviis kan komme i Betragtning; altsaa: alt det Mandskab, der sandsynligviis ikke kan komme i Betragtning, er frit. Nu veed den ærede Rigsdagsmand vistnok ogsaa, med den store Erfaring, han har med Hensyn til Utaalset af det Mandskab, der er i Landet, at naar denne Lov har virket i en Tid af 6—8 Aar, saa vil den Tjeneste, som det befarnede Mandskab vil komme til at gjøre, være saa ubetydelig, at Justitsministeren bestemt vil kunne sige, at det eller det Mandskab, som har gjort en vis Tjeneste, f. Ex. 2. Togter, ikke vil komme i Betragtning. Det staaer for mig klart, at naar denne Lov har virket i nogle Aar, vil der ikke være Spørgsmaal om nogen Forhindring for Handelsmarinen i den Tid, hvor Fordelingen af Mandskabet skal finde Sted.

Den ærede Rigsdagsmand er ogsaa i sit Endringsforslag kommen ind paa det Spørgsmaal, om Mandskab, som er paamonstret, skulde være frit for at indlevere sine Søfartsbøger. Her er ikke Spørgsmaal om den Udmonstring,

som virkelig er fæstet; naar et Skib har paamonstret sit Mandskab og ligger seilklar paa en Rhed, f. Ex. ved Kjøbenhavn, Helsingør eller andetsteds, saa skal dets Mandskab selvfølgelig ikke aflevere Søfartsbøgerne, men Udvalget har netop sat det ind i Loven for at forhindre proforma-Udmonstringer. (Røge: Det paamonstrede Mandskab har ingen Søfartsbøger!) Saa den ærede Rigsdagsmand siger, at det paamonstrede Mandskab ikke har Søfartsbøger, men Skipperen har dem og maa udlevere dem. Søvrigt kan man være ganske sikker paa, at der ikke vil finde proforma-Udmonstringer Sted, naar dette kommer ind i Loven; thi Alle, der ere interesserede deri, vilde see, at det ikke hjælper dem Noget. Røge: Jeg skal dernæst tillade mig at henvende et Par Ord til den høitærede Justitsminister, angaaende hans Endringsforslag, hvori han vil, at Justitsministeriet skulde have Bemyndigelse til at indkalde Mandskabet til en anden Tid af Aaret end i Februar Maaned. Dette Endringsforslag har Udvalget ikke troet at kunne gaae ind paa; saafremt det er den høitærede Ministers Mening, at den ordinære Indkaldelse, som efter Loven kun skal finde Sted i Februar, skulde kunne gjentages i Efteraaret, saa anseer Udvalgets Fleertal dette for uhelbredigt; thi derved vilde man komme til at foruleilige Handelsflaarten, om end kun i ringe Grad. Udvalgets Forslag lægger imidlertid Regjeringen ingen Bæmseligheder i veien. Den høitærede Minister maa vel erindre, at Regjeringen har Bemyndigelse til at indkalde Mandskabet til enhver Tid, naar den skal bruge det, idet det befarnede Mandskab er stillet som hjemforlovet, og Regjeringen har det derfor i sin Magt ogsaa udenfor den ordinære Indkaldelsestid at indkalde det, naar det er nødvendigt. Man tør imidlertid forudsætte, at Regjeringen hovedsagelig vil benytte den ordinære Indkaldelse i Februar Maaned; thi derved vil alene den ligelige Fordeling af Mandskabet kunne finde Sted, hvilket ikke vil kunne skee, naar Indkaldelsen ligger udenfor den nævnte Tid. Udvalget antager derfor, at Regjeringen ikke vil benytte nogen anden Indkaldelse i Fredstid, uden at det er aldeles nødvendigt.